

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมปศุสัตว์
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมปศุสัตว์
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน)
 - อื่น ๆ คือ
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ รอบปีการประเมิน ๒๕๖๔ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๐๙ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖
๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
 - กฎกระทรวงฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ กำหนดท้องที่จังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม เป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ชนิดสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์ คือ โคและกระบือ และลักษณะของโคและกระบือ
 - กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๗ กำหนดวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ ตอน ๖๖ ส่งออกนอกราชอาณาจักร นำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ การนำโคและกระบือที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์
 - กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 - กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๗ กำหนดค่าธรรมเนียม
๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ) ไม่มี

ส่วนที่ ๒
การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม พัฒนา และบำรุงพันธุ์สัตว์เพื่อให้ได้สัตว์ที่มีขนาดโตและลักษณะที่ดีไว้สืบพันธุ์ให้คงอยู่ต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็กำจัดพันธุ์สัตว์ที่มีขนาดไม่ดีเอาไว้ คือ ตอนสัตว์ที่มีขนาดเล็กและลักษณะเลวให้สูญพันธุ์เพื่อไม่ให้สัตว์ในรุ่นต่อไปมีขนาดและลักษณะที่แยกลง
๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

๑. การดำเนินการเพื่อบำรุงพันธุ์สัตว์

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรดำเนินการบำรุงพันธุ์สัตว์ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

(๒) กำหนดชนิดของสัตว์จะบำรุงพันธุ์

(๓) กำหนดเพศ อายุ ขนาด ลักษณะ หรือนิสัยของสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เพื่อคัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์ หรือเป็นสัตว์ที่ไม่เหมาะสมจะใช้ทำพันธุ์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสัตว์สงวนพันธุ์และการเพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(มาตรา ๕)

“สัตว์สงวนพันธุ์ และ “เขตบำรุงพันธุ์สัตว์” เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดท้องที่จังหวัด คือ ขอนแก่น และมหาสารคาม เป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ และชนิดของสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์ คือ โคและกระบือ โดยมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว

๒. สัตว์สงวนพันธุ์ ให้ประทับตราอักษร “ส” ไว้ที่ตัวสัตว์ เมื่อมีการถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์ ให้ประทับตราอักษร “ถ” เพิ่มที่ตัวสัตว์ (มาตรา ๗)

๓. ห้ามเจ้าของสัตว์สงวนพันธุ์ กระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

- โอนกรรมสิทธิ์ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองเป็นเวลาเกินกว่าสามสิบวัน (มาตรา ๘)

- ห้ามต้อน ห้ามฆ่า ห้ามส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๙)

- ห้ามนำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ (มาตรา ๑๐)

- ห้ามนำสัตว์ที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ (มาตรา ๑๑)

นอกจากนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเข้าไปในสถานที่หรือที่ดินของบุคคลใดในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อสำรวจ วัดขนาด คัดเลือก ต้อนสัตว์ หรือประทับตราที่ตัวสัตว์ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์ทราบก่อน ในกรณีนี้ ให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี (มาตรา ๑๓)

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

๑๐.๑ พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการ ดังนี้

มาตรา ๖ ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) ประกาศหรือมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์แจ้งจำนวน ชนิด เพศ และอายุของสัตว์ ในประกาศหรือคำสั่งนั้นจะกำหนดให้เจ้าของสัตว์นำสัตว์มาให้สำรวจ วัดขนาด และคัดเลือก ณ สถานที่ภายในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้นและภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ประกาศตามวรรคก่อนให้ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนันในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้น

(๒) คัดเลือกสัตว์ให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(๓) เพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(๔) คัดเลือกและต้อนสัตว์ที่ไม่เหมาะสมจะใช้ทำพันธุ์หรือสั่งให้เจ้าของสัตว์ต้อนสัตว์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ในกรณีเจ้าของสัตว์ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจต้อนสัตว์นั้นได้

มาตรา ๑๓ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

๑๐.๒ พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ประชาชนงดเว้นกระทำการ ดังนี้

มาตรา ๘ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์โอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดต้อนสัตว์สงวนพันธุ์ สัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ทั้งนี้ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ กำหนดสภาพบังคับทางอาญากรณีผู้ฝ่าฝืน ดังนี้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

สืบเนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาเป็นระยะเวลาานเนื่องจากสภาพการณ์เล็งสัตว์ในปัจจุบัน พัฒนาการของเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์ และวิถีชีวิตของประชาชนผู้เลี้ยงปศุสัตว์ โดยเกิดจาก

(๑) ปัญหาในเชิงเนื้อหากฎหมาย

- กฎหมายล้าสมัย เนื้อหาไม่เหมาะสม เช่น ห้ามโอนกรรมสิทธิ์ ห้ามต้อน ห้ามฆ่า การประทุษร้ายอักษร “ส” หรือ “ส” และ “ด” ที่ตัวสัตว์สงวนพันธุ์ เป็นต้น

- การปรับปรุงพันธุ์สัตว์มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การผสมเทียม การย้ายฝากตัวอ่อน เป็นต้น และเกษตรกรมีความรู้มากขึ้น และการให้ความรู้หรือถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรเป็นสิ่งสำคัญและดีกว่าการใช้กฎหมายไปบังคับ

- รัฐไม่ควรเข้าไปควบคุม แทรกแซง หรือจำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามรัฐธรรมนูญ เช่น การห้ามโอนกรรมสิทธิ์หรือทำให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองเกินกว่าสามสิบวัน เพราะเกษตรกรซึ่งเป็นเจ้าของสัตว์มีสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินของตนเอง

(๒) ปัญหาในเชิงการบังคับใช้

- ไม่มีการบังคับใช้ในทางปฏิบัติเลย ดังปรากฏว่าในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ คือ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม ไม่มีสัตว์ที่ประทุษร้ายอักษร “ส” หรือ “ส” “ด” เลย

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีสภาพบังคับทางอาญาอยู่ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖

/- ฝ่าฝืน...

- ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๕)

- ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๑๖)

แต่ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ เลย จึงไม่มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

อีกทั้งพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีกฎหมายอนุบัญญัติ ได้แก่ กฎกระทรวงจำนวน ๔ ฉบับ ประกอบด้วย

- กฎกระทรวงฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ กำหนดท้องที่จังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม เป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ ชนิดสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์ คือ โคและกระบือ และลักษณะของโคและกระบือ

- กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๗ กำหนดวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ ตอน ฆ่า ส่งออกนอกราชอาณาจักร นำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ การนำโคและกระบือที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

- กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

- กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ออกตามมาตรา ๑๗ กำหนดค่าธรรมเนียม

แต่ไม่มีการบังคับใช้กฎกระทรวงทั้ง ๔ ฉบับ เช่นเดียวกับการไม่บังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙

จากที่กล่าวมาข้างต้นพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงไม่มีความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนในปัจจุบัน

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ มีสัตว์พันธุ์ดีไว้ใช้ทำพันธุ์ แต่ปัจจุบันนี้ได้มีเทคโนโลยีการผสมเทียม การผลิตน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ที่สามารถแยกเพศได้ และการย้ายฝากตัวอ่อนหรือเอ็มบริโอ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเก็บตัวสัตว์พันธุ์ดีไว้ใช้ทำพันธุ์มีต้นทุนสูงและมีระยะเวลาที่จำกัดตามอายุของตัวสัตว์ แต่การเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้โดยใช้เทคโนโลยีมีต้นทุนที่น้อยกว่าและเก็บได้ระยะเวลายาวนานมากกว่า

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ประชาชนงดเว้นกระทำการ ดังนี้
มาตรา ๘ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์โอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ทั้งนี้ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ กำหนดสภาพบังคับทางอาญากรณีผู้ฝ่าฝืน

หากมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จริง ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชนที่ต้องมาขออนุญาตจากนายทะเบียนทุกครั้งที่จะโอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน ตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เนื่องจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายดังกล่าว ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ

หากมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จริง กรณีเคลื่อนย้ายสัตว์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ นอกจากเจ้าของสัตว์สงวนพันธุ์ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายดังกล่าว ยังต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ด้วย ส่วนการฆ่าสัตว์นอกจากผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว บุคคลดังกล่าวยังต้องขอใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ด้วย เป็นการเพิ่มเติมขั้นตอนและเพิ่มต้นทุนให้กับธุรกิจด้านปศุสัตว์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศและกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีสภาพบังคับทางอาญาอยู่ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖

- ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๕)

- ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๑๖)

แต่ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงไม่มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

สืบเนื่องจากปัญหาในเชิงเนื้อหากฎหมาย

- กฎหมายล้าสมัย เนื้อหาไม่เหมาะสม เช่น ห้ามโอนกรรมสิทธิ์ ห้ามตอน ห้ามฆ่า การประทุษร้ายอักษร "ส" หรือ "ส" และ "ถ" ที่ตัวสัตว์สงวนพันธุ์ เป็นต้น

- การปรับปรุงพันธุ์สัตว์มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การผสมเทียม การย้ายฝากตัวอ่อน เป็นต้น และเกษตรกรมีความรู้มากขึ้น และการให้ความรู้หรือถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรเป็นสิ่งสำคัญและดีว่าการใช้กฎหมายไปบังคับ

- รัฐไม่ควรเข้าไปควบคุม แทรกแซง หรือจำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามรัฐธรรมนูญ เช่น การห้ามโอนกรรมสิทธิ์หรือทำให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองเกินกว่าสามสิบวัน เพราะเกษตรกรซึ่งเป็นเจ้าของสัตว์มีสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินของตนเอง

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว จึงทำให้ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ อีกทั้งเจตนาารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ให้เก็บตัวสัตว์พันธุ์ดีไว้ใช้ทำพันธุ์ ซึ่งปัจจุบันการเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้ สามารถเก็บได้ในรูปแบบน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ซึ่งสามารถแยกเพศของสัตว์ได้ เก็บตัวอ่อนหรือเอ็มบริโอแช่แข็ง หรือรูปแบบวิธีการอื่นตามเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และมีต้นทุนและราคาที่ถูกลง รวมทั้งเก็บได้ในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น จึงเป็นกรณีกฎหมายล้าสมัยตามไม่ทันเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัจจุบันพันธุ์สัตว์ที่ดีจึงยังคงมีอยู่ แม้ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในพื้นที่จังหวัดทั้งสองจังหวัดดังกล่าวซึ่งเป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๑๗. มีการฟ้องร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด
ไม่มี เนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ คุณพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่มีระบบอนุญาต ไม่มีระบบคณะกรรมการ แต่กำหนดให้ คุณพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือที่ดินของบุคคลใดในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกเพื่อสำรวจ วัดขนาด คัดเลือก ตอนสัตว์ หรือประทับตราที่ตัวสัตว์ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์ทราบก่อน ตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓ ซึ่งคุณพินิจดังกล่าว ไม่มีความเหมาะสม เห็นควรกำหนดให้ชัดเจนว่าการเข้าไปในสถานที่ต้องเป็นสถานที่ของเจ้าของสัตว์ มิใช่ของบุคคลใดซึ่งเป็นการให้คุณพินิจที่กว้างขวางกับพนักงานเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ โทษอาญาตามกฎหมายนี้ ไม่มีความเหมาะสม อัตราโทษตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนมาตรา ๑๖ อัตราโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท โทษจำคุกอยู่ในระดับเดียวกับความผิด หลัโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนค่าปรับไม่เกินห้าร้อยบาทมีอัตราต่ำเกินไปและไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย อีกทั้งจำนวนค่าปรับไม่เกินห้าร้อยบาทไม่สอดคล้องกับราคาค่าโคและกระบือตามราคาท้องตลาด

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นถูกต้องตรงตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟัง...

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมีโดยระบุทุกวิธี)

๑..แจ้งเวียนเป็นหนังสือไปยังสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ เพื่อสั่งการไปยังศูนย์/สถานี ในสังกัดแจ้งเวียนไปยังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทุกจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์เขตทุกเขต สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ รวมทั้งมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังสมาคมโคเนื้อพันธุ์กำแพงแสน สมาคมส่งเสริมการเลี้ยงโคพันธุ์ราห์มัน สมาคมสัตว์นาถแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ และสมาคมอนุรักษ์และพัฒนาควายไทย ซึ่งเป็นภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๒..รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ www.dld.go.th เว็บไซต์ของสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ www.legal.dld.go.th ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้ อย่างไร

สรุปผลในการรับฟังความคิดเห็นประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ดังนี้

๑. แกไขเนื้อหารายมาตรา ในมาตราใด ด้วยเหตุผลใด

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

มาตรา ๘ เนื่องจากการโอนกรรมสิทธิ์ไม่ได้ส่งผลต่อการสูญเสียพันธุ์สัตว์ จึงโอนได้ภายในเงื่อนไขอื่น เช่น ห้ามฆ่า แจ้งตอน แจ้งเคลื่อนย้ายออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐. เนื่องด้วยกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มจำนวน พัฒนาพันธุ์สัตว์ที่มีขนาดใหญ่และมีลักษณะที่ดี จึงมีความเห็นว่า ไม่ควรปิดกั้นการกระจายสัตว์ลักษณะดีออกไปสู่เกษตรกร และไม่ควรมีขั้นตอนที่มากจนเกินไป

มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖. เนื่องจากไม่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๒. จำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือไม่ อย่างไร ให้ระบุเหตุผล

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าจำเป็นต้องมี และไม่มีควมจำเป็นต้องมี โดยมีเหตุผล ดังนี้

กรณีมีความจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙. โดยให้เหตุผลว่าหากมีการบังคับใช้จริง เพื่อให้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นแหล่งกระจายสัตว์ที่มีลักษณะที่ดี การใช้กำกับดูแลการบำรุงพันธุ์สัตว์ให้เป็นแนวทางเดียวกัน รวมถึงการส่งเสริมแก่เกษตรกร และเพื่อคัดเลือกสัตว์ที่มีลักษณะดีไว้ทำพันธุ์และขยายพันธุ์ และการควบคุมสัตว์ที่มีลักษณะไม่ดีไม่ให้ขยายพันธุ์หรือเพิ่มจำนวนมากขึ้น จำเป็นต้องปรับปรุงให้ทันสมัย. เหมาะสมกับสถานการณ์. เนื่องจากพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙. มีไว้เพื่อรักษาพันธุ์สัตว์ให้คงอยู่

กรณีไม่มีความจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙. โดยให้เหตุผลว่า การพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยี. นวัตกรรมเข้าเป็นตัวช่วยในการดำเนินการ. ปริมาณสัตว์พันธุ์ดีมีคุณภาพ. มีจำนวนมากเพียงพอต่อการนำไปส่งเสริมให้ประชาชนเลี้ยงเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งปัจจุบันไม่มีการใช้แรงงานสัตว์ในการทำเกษตรหรืออาจมีแต่ไม่มากนัก. จึงไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณสัตว์ทั้งหมดของประเทศ

๓. หากยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙. จะส่งผลกระทบต่ออย่างไรกับการเลี้ยงสัตว์ ให้ระบุเหตุผล

กรณีไม่ส่งผลกระทบต่อกับการเลี้ยงสัตว์. ให้ความเห็นเห็นว่า ไม่ส่งผลกระทบต่อเนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙. เลยในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

/กรณีส่งผล...

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ และไม่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เพิ่มเติม

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ แต่ยังคงมีสัตว์พันธุ์ดีไว้ทำพันธุ์ เนื่องจากปัจจุบันการเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้ไม่จำกัดให้ต้องเก็บตัวสัตว์ไว้ แต่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้ได้ เช่น การจัดเก็บน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ซึ่งสามารถแยกเพศสัตว์จากน้ำเชื้อได้ การเก็บตัวอ่อนหรือเอ็มบริโอของสัตว์ เป็นต้น ซึ่งมีต้นทุนการเก็บที่น้อยกว่าเก็บตัวสัตว์ และสามารถเก็บได้ในระยะเวลาที่ยาวนานกว่า

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ แต่หากมีการบังคับใช้กฎหมายจะเพิ่มต้นทุนแก่เจ้าของสัตว์ที่ต้องมาขออนุญาตจากนายทะเบียนทุกครั้งที่จะโอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน หรือผู้ใดจะตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ เนื่องจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายดังกล่าว ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นด้วย ทำให้เพิ่มภาระ เวลา และค่าใช้จ่ายให้กับเจ้าของสัตว์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเพิ่มต้นทุนให้กับธุรกิจด้านการปศุสัตว์

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงไม่เกิดผลดังกล่าว

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงไม่เกิดผลจากการบังคับใช้กฎหมาย และไม่มีการใช้ทรัพยากรในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร

แม้ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่ยังคงมีสัตว์พันธุ์ดีไว้ทำพันธุ์ เนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ทำให้ได้สัตว์พันธุ์ดีมีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอต่อการนำไปส่งเสริมให้ประชาชนเลี้ยงเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งปัจจุบันไม่มีการใช้แรงงานสัตว์ในการทำการเกษตรหรืออาจมีแต่ไม่มากนัก จึงไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณสัตว์ทั้งหมดของประเทศ

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ปัจจุบันการเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้ไม่จำกัดให้ต้องเก็บตัวสัตว์ไว้เท่านั้น แต่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บพันธุ์สัตว์ที่ดีไว้ได้ เช่น การจัดเก็บ
/น้ำเชื้อ...

น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ซึ่งสามารถแยกเพศสัตว์จากน้ำเชื้อได้ การเก็บตัวอ่อนหรือเอ็มบริโอของสัตว์ เป็นต้น ซึ่งมีต้นทุนการเก็บที่น้อยกว่าเก็บตัวสัตว์ และสามารถเก็บได้ในระยะเวลาที่ยาวนานกว่า แต่หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีเจตนารมณ์ให้เก็บสัตว์พันธุ์ดีไว้ใช้ทำพันธุ์ มุ่งเน้นการเก็บเฉพาะตัวสัตว์เท่านั้น ประกอบกับเนื้อหาของกฎหมายเป็นการเพิ่มขึ้นตอนและเพิ่มต้นทุนแก่เจ้าของสัตว์ ต้องมาขออนุญาตจากนายทะเบียนทุกครั้งที่จะโอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน หรือผู้ใดจะตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์ สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ การเคลื่อนย้ายสัตว์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายดังกล่าว ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นด้วย ทำให้เพิ่มภาระ เวลา และค่าใช้จ่ายให้กับเจ้าของสัตว์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับธุรกิจด้านการปศุสัตว์ จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายสมชวน รัตนมังคลานนท์)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวสุมาลี จำเริญ

โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๑๔๑๕

อีเมล legal4@dld.go.th